

Svaki roditelj, sasvim prirodno, želi najbolje svom djetetu. Poželjno je poticati ga da iskoristi sve talente koje ima, da nauči davati sve od sebe, čak i kada se ne dogodi željeni rezultat. Na žalost, prečesto je upravo rezultat isključivi cilj roditeljskih očekivanja. Roditeljsko „guranje“ može biti sasvim dobro za dijete, ukoliko su očekivanja realna. Roditelji koji dobro procjenjuju djetetove mogućnosti i želje (i uvažavaju ih), mogu biti pokretačka snaga u ostvarivanju djetetovih ambicija.

Međutim, u praksi susrećemo roditelje koji silno žele da im dijete „postigne nešto“ bez obzira na to što su mu mogućnosti nedovoljne ili interesi sasvim drugačiji. Očekivanja o kojima se ovdje govori najčešće su ona vezana za školski ili sportski uspjeh. Visoka očekivanja od djeteta (u skladu s njegovim mogućnostima) poželjna su i pomažu djetetu da se razvija, postiže uspjehe i živi zadovoljnije i ispunjenije. Kada su očekivanja previsoka, postaju izvor frustracija za roditelja, ali još više za samo dijete. U praksi to najčešće vidimo u situacijama kada roditelj određuje koju će školu dijete pohađati, bez obzira na njegove mogućnosti i želje.

Slično je i kada se radi o sportskim postignućima – roditeljska očekivanja ponekad daleko nadmašuju ono što dijete može i/ili želi. Linija između visokih i previsokih očekivanja nije oštra i jasna, zato je jako lako pogriješiti na ovom području. Ipak, o tome ovisi puno toga na planu djetetovih postignuća i općenitog zadovoljstva sobom i životom.

Koliko roditelji uopće trebaju sudjelovati u „postavljanju letvice“? U određenoj dobi djetetu je važna roditeljska pomoć i usmjeravanje u postavljanju ciljeva, koji su u skladu s realnim

moгуćnostima djeteta. Kao što postoje roditelji koji imaju prevelika očekivanja od djeteta, tako i sama djeca ponekad sebi nameću nerealne ciljeve.

U ovakvim situacijama djetetu je nužna roditeljska pomoć. Prema brojnim istraživanjima, roditeljska je uloga važnija od uloge svih drugih odraslih:

- Pokazujete li djetetu da vjerujete da može bolje (a da pritom ne umanjujete dosadašnja postignuća), dijete će se truditi više i lakše svladavati prepreke.
- Vjerujete li da vaše dijete neće uspjeti, već ste ga dobrim dijelom usmjerili prema sve manjem trudu i nepovjerenju u samoga sebe.

Djeca uglavnom žele ugoditi roditeljima i dobiti od njih pohvalu, pa su na tom putu spremni dugo trpjeti pritisak koji roditelji (u dobroj namjeri) vrše na njih. Problem nastaje kada prevelika očekivanja, odnosno pritisak, traje predugo. Djeca koja su dugo izložena ovakvom stresu sklonija su razvijanju poteškoća na području mentalnog zdravlja, kao što su anksioznost, depresivni poremećaji, promjene raspoloženja, poteškoće s učenjem.

Konačan rezultat je daleko od očekivanog i ima dugoročno loše posljedice. Djeca se najviše trude kada im postavljeni zadaci (na bilo kojem školskom ili životnom području) nisu ni preteški ni prelagani, odnosno kada shvate da je rezultat moguće postići uz ulaganje truda. Smatrate li da imate prevelika očekivanja od svog djeteta? O znakovima koji na to upućuju govorit ćemo sljedeći put.

mr. Andreja Radić, dipl. socijalna radnica

mr. sc. Lucija Sablić, dipl. defektologinja

mr. sc. Snježana Šalamon, dipl. socijalna radnica

[**Stampar.hr**](#)

VEZANI SADRŽAJI

{loadposition related}